

PRESSITEADE nr 85/23

Luxembourg, 24. mai 2023

Üldkohtu otsus kohtuasjas T-268/21 | Ryanair vs. komisjon (Itaalia; abikava; COVID-19)

Üldkohus tühistas komisjoni otsuse, millega kiideti heaks abimeede, mis seisnes Itaalia poolt COVID-19 pandeemia kontekstis Itaalia lennuettevõtjatele toetuste maksmisses

Komisjon ei põhjendanud oma järelust, mille kohaselt ei ole kõnealune meede vastuolus muude liidu õigusnormidega peale riigiabi käsitlevate õigusnormide

Itaalia Vabariik teatas 2020. aasta oktoobris Euroopa Komisjonile abimeetmest, mis seisnes teatavatele Itaalia tegevusloaga lennuettevõtjatele 130 miljoni suurusest hüvitisfondist toetuste maksmisses (edaspidi „kõnealune meede“). Meetme eesmärk oli hüvitada kahju, mis oli abikõlblikele lennuettevõtjatele tekkinud COVID-19 pandeemia raames kehtestatud reisi piirangute ja muude liikumiskiirangute tõttu.

Kõnealuse meetmega ette nähtud abikõlblikkuse tingimustest ühe kohaselt pidid lennuettevõtjad abi saamiseks maksma oma töötajatele, kelle põhibaas asus Itaalias, ning nende tegevuses osalevate kolmandatest isikutest ettevõtjate töötajatele töötasu, mis ei tohtinud olla väiksem kui miinimumtöötasu, mis on kindlaks määratud lennutranspordisektoris kohaldatavas riiklikus kollektiivlepingus, mille on sõlminud sotsiaalpartnerid, keda peetakse riiklikul tasandil kõige representatiivsemaks (edaspidi „miinimumtöötasu nõue“).

ELTL artikli 108 lõikes 2 ette nähtud ametlikku uurimismenetlust algatamata otsustas komisjon jätta kõnealuse meetme suhtes vastuväited esitamata, kuna see meede oli siseturuga kooskõlas¹.

Üldkohus, kes menetles lennuettevõtja Ryanair esitatud tühistamishagi, tühistas selle otsuse ELTL artiklis 296 ette nähtud põhjendamiskohustuse rikkumise tõttu.

Üldkohtu hinnang

Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peavad otsuses jätta teatatud abi suhtes ametlik uurimismenetlus algatamata olema ära näidatud põhjused, miks komisjon leidis, et tal ei ole abi siseturuga kokkusobivuse hindamisel tõsiseid raskusi. Kuigi selles küsimuses on piisav lühike põhjendus, peavad sellest selgelt ja ühemõtteliselt nähtuma põhjused, miks komisjon leidis, et tal ei esine selliseid tõsiseid raskusi.

Üldkohus leidis, et käesolevas asjas see aga nii ei olnud.

Esiteks märkis Üldkohus, et komisjon kinnitas vaidlustatud otsuses, et miinimumtöötasu nõue on kõnealuse meetmega lahutamatu seotud ning et see nõue ei ole lahutamatu seotud selle meetme eesmärgiga, esitamata siiski selgelt ja ühemõtteliselt arutluskäiku, mis teda nende kahe kinnituseni viis.

¹ Komisjoni 22. detsembri 2020. aasta otsus C(2020) 9625 (final) riigiabi SA.59029 (2020/N) kohta – Itaalia – COVID-19: Itaalia ametiasutuste väljastatud lennutegevusloaga lennuettevõtjatele hüvitise maksmise kord.

Teiseks **tõdes Üldkohus, et põhjendamiskohustust on rikutud ka järeltõlke puhul, mille kohaselt ei ole miinimumtöötasu nõue vastuolus „muude liidu õigusnormidega“ peale ETL artiklite 107 ja 108.**

Selles küsimuses märkis Üldkohus, et ainus muu liidu õigusnorm peale ETL artiklite 107 ja 108, millest lähtudes komisjon seda nõuet analüüsis, on Rooma I määruse² artikkel 8, mis näeb ette erikollisiooninormid individuaalse töölepingu kohta. Komisjon ei selgitanud vaidlustatud otsuses siiski põhjuseid, mis võimaldasid tal asuda seisukohale, et see artikkel on ainus asjakohane säte peale ETL artiklite 107 ja 108, millest lähtudes ta pidi analüüsima, kas miinimumtöötasu nõue on liidu õigusega kooskõlas. Seega ei esitanud komisjon selgelt ja läbipaistvalt põhjust, miks ta leidis, et see nõue ei kujuta endast „muude liidu õigusnormide“ rikkumist.

Põhjendamiskohustuse rikkumist illustreerib ka asjaolu, et miinimumtöötasu nõude uurimisel võttis komisjon arvesse Itaalia odavlennuettevõtjate ühenduse kaebust, milles väideti vastu sellele, et Itaalia õigusnormid, mis sisaldavad kõnealuse meetmega kehtestatud sarnast miinimumtöötasu nõuet, on ETL artikli 56 tähenduses teenuste osutamise vabadusega kooskõlas. Seda konteksti arvestades oleks komisjon *a fortiori* pidanud tegema otsuse selle kohta, kas ETL artikkel 56 oli asjakohane, et anda hinnang kõnealuse meetme kooskõlale siseturuga.

Eeltoodut arvestades järeltas Üldkohus, et komisjon rikkus ETL artikli 296 alusel temal lasuvat põhjendamiskohustust, ning tühistas seetõttu vaidlustatud otsuse.

MÄRKUS: Tühistamishagi taotletakse liidu õigusega vastuolus olevate liidu institutsioonide õigusaktide tühistamist. Teatud tingimustel võivad liikmesriigid, Euroopa institutsioonid ja eraõiguslikud isikud esitada Euroopa Kohtule või Üldkohtule tühistamishagi. Kui hagi on põhjendatud, tühistatakse õigusakt. Asjassepuutuv institutsioon peab täitma õiguslõnga, mis õigusakti tühistamisega võib tekkida.

MÄRKUS: Euroopa Kohtule võib esitada õigusküsimustega piirduva apellatsioonkaebuse Üldkohtu otsuse või määruse peale. Üldjuhul ei ole apellatsioonkaebusel peatavat toimet. Kui apellatsioonkaebus on vastuvõetav ja põhjendatud, tühistab Euroopa Kohus Üldkohtu lahendi. Kui menetlusstaadium seda lubab, võib Euroopa Kohus teha ise asja suhtes lõpliku kohtuotsuse. Vastasel juhul suunab ta asja tagasi Üldkohtusse, kes on seotud Euroopa Kohtu poolt apellatsioonimenetluses tehtud otsusega.

Ajakirjandusele mõeldud mitteametlik dokument, mis ei ole Üldkohtule siduv.

Otsuse [terviktekst](#) on CURIA veebilehel alates selle kuulutamise päevast.

Täiendavat teavet annab Marta Osleja ☎ (+352) 4303 6005.

Kohtuotsuse kuulutamisest saab pildisalvestisi „[Europe by Satellite](#)“ kaudu ☎ (+32) 2 2964106.

Hoiame ühendust!

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta määrus (EÜ) nr 593/2008 lepinguliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta („Rooma I“) (ELT 2008, L 177, lk 6).